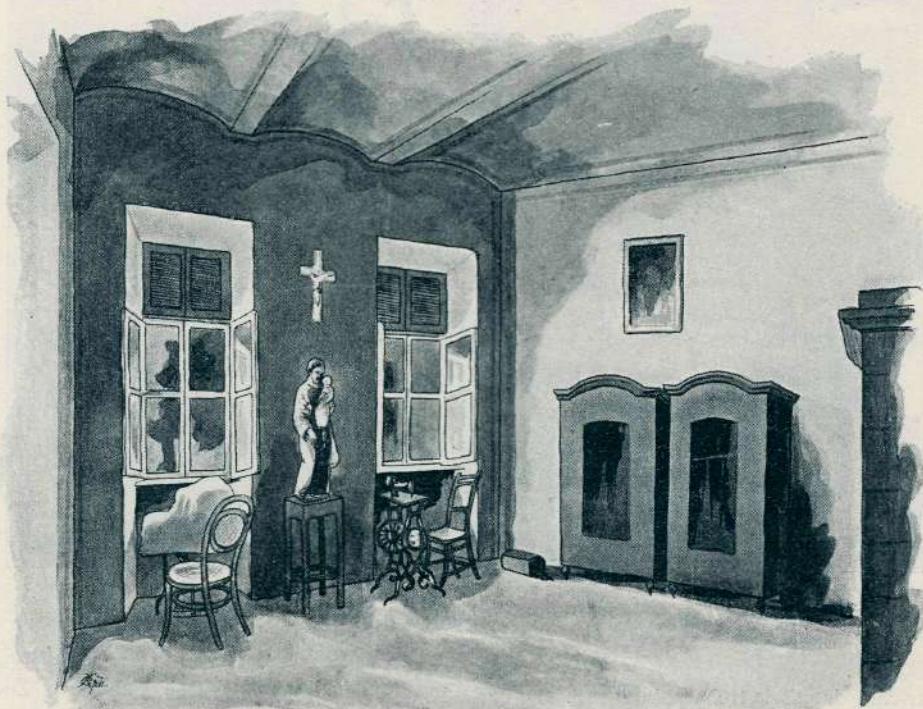

jalizma ni mogel Luccheni ravnati drugače, kakor da je moril. Lucchenija bodo vendar kaznovali, njegovega očeta, materijalizem pa bodo dalje gojili na državne stroške po šolah, in slovstveniki ga bodo prodajali za denar ljudstvu — a brez kazni, brez graje, ker je veda prosta. Quousque tandem!

Gospodinjska šola v Ljubljani za kmetiške deklice se bo — tako smemo upati — otvorila prihodnjega meseca tega leta. To šolo je ustanovila in bo vzdrževala z državno in deželno podporo naša c. kr. kmetijska družba za Kranjsko. Nastanjena pa je v prav lepem novem poslopju na Poljanah

št. 42 poleg Marijanišča. V današnji številki podajemo nekaj slik tega poslopja zato, da se bodo Slovenci zanje bolj zanimali in zlasti imovitejši posestniki dali svoje hčere, ki so stare nad 16 let, v to šolo za višjo kmetijsko izobrazbo. Šolo bodo vodile šolske sestre, torej redovnice, v dobrem verskem duhu, pouk pa bo ves slovenski. Deklice se bodo učile vseh predmetov, katerih je treba slovenski gospodinji, vse pa bodo poskušale tudi dejansko. Učile se bodo zlasti kuhanja, šivanja, ravnjanja s perilom, potem živinoreje (posebej mlekarstva in za potrebo sirarstva), naposled vrtnarstva, ki se žal pri nas na kmetih goji tako malo. Ker ima Marijanišče obširno gospodarstvo, ki bo gojenkam v

Gospodinjska šola: Soba.

porabni (praktični) pouk, zato se bodo lahko vsega izučile do dobra. Mesečno plačilo je po 14 gl.; prošnje naj se pošiljajo sl. c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani.

Sežiganje mrličev. Kako so nekateri našinci malenkostni, a vendar dovolj zlobni, kaže to, da se vnemajo za sežiganje mrličev. Zdi se, da taki ljudje nimajo imenitnejših skrbij.

Oglejmo si prav ob kratkem to stvar. 1. Ali jo zahteva o l i k a? Trupla žgati (bralec naj si le živo misli vse posamezne okolnosti sežiganja) je vsekako surovo ravnanje. Komur pa prija, ta naj bi šel ob sežiganju prav blizu ognja in se do polnih

pljuč nasrkal najprijetnejšega takega duha in dima. Potovalci opisujejo, kako ostudno je v Indiji, kjer sežigajo trupla. 2. Ali zahteva sežiganje z g o d o v i n a? Ne samo, da so poprej pokopavali trupla nego sežigali, kaže zgodovina, da je bilo pokopavanje vedno mnogo bolj splošno in v n ravno boljših dobah kakor sežiganje. 3. Kaj pa pravi n a r a v a? Kaj je bolj naravno, ali truplo položiti v zemljo, da tam strohni, ali je tako nerodno in neokretno spraviti izpred o č i j? Zemlja preminja vse stvari, bodisi rastlinstvo, bodisi živalstvo: zakaj bi tudi človeka ne izročali materi zemlji? 4. In potem kaj je c e n e j š e? Gotovo je pokopavanje cenejše kakor sežiganje. Kdor hoče imeti pri pokopu veliko zuna-

njega blišča, ta ga mora seveda plačati: kdor pa za to ne mara, temu pokop ne napravlja stroškov. Sežiganje pa ni tako preprosto delo, zato pa tudi nikakor ni po ceni. 5. Kaj je pametnejše? Ako se truplo sežge, ostanejo pač kosti. Čemu so? Pomislimo, da dandanes hočejo sežiganje najbolj neverci, materijalisti. Kaj je materijalistu ožgana kost? Čemu bi jo hranil in kje? Doma — ali v skupnih kostenjakih in pepelnjakih? 6. Kaj je bolje za zdravje? Da pokopano truplo nikomur ni v kvar, to so že stokrat dokazali. Seveda išče moderno zdra-

vilstvo povsodi vzrokov in virov za nalezljive bolezni. „Nalezljivost“ je za nekatere zdravnike jako ugodna beseda. Kaj pa, ali kužno truplo cvreti ni zdravju nevarno? Ali se dadó tisti kužni sopari uničiti? 7. O veri nam niti ni treba govoriti. S krščansko vero se vjema pokopavanje; sežiganje pa je znak propadajočega poganstva.

Sicer pa ni treba mnogo razmišljati, odkod to prizadevanje, naj bi se trupla sežigala? Sovraštvo do krščanstva rodi take želje. In recimo, da bi krščanstvo velevalo trupla sežigati, tedaj bi njegovi na-

Gospodinjska šola: Spalnica.

sprotniki kričali, da jih je treba pokopavati. Da, da, sežiga in s m o d i se danes mnogo; Slovenec že vó, zakaj nekaternike imenuje prismojene.

Znamenita zmaga. Znano je, da je bil naš rojak Knoblehar misijonar med črnci v Sudanu z glavnim mestom Hartumom. L. 1881. je pa ves Sudan dobil v roko neki Mahdi, ki se je razglasil za naslednika preroka Mohameda. Odtlej je bil Sudan v rokah Mahdija in njegova naslednika. A pred kratkim, začetkom kimovca, so Angleži z egipčansko vojno, potem ko so se dolgo za to pripravljali, pre-

magali dervise ali pristaše Mahdijeve. Zmaga je sijajna. Ako so poročila resnična, bilo je egipčanskih in angleških vojakov 24.000, a dervisev 70.000. Okoli 11.000 dervisev je padlo, 16.000 je ranjenih. Omdurman (poleg Hartuma), glavno mesto kalifovo, je padlo v roke Angležev. Sedaj ni dvoma, da je Sudan zopet odprt za Evropo. Srednjeafriški misijon bo iz Asuana zopet začel delovati in se pomaknil proti jugu. Kakšni so Sudanci, kaže današnja podoba na str. 561. Jako so bojevit pa tudi vstrajni v vojski. Poleg tega potrebuje Sudanec jako malo za svoje življenje; pest datljev ali pest zrnja — pa ima dovolj za živeti dalj časa. Morda bomo podali o Sudancih večje poročilo.